

Arrest

nr. 121 917 van 31 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad AALST, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 11 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van enerzijds de beslissing van de burgemeester van de stad Aalst van 28 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten, getroffen ten aanzien van de eerste verzoekster en anderzijds de beslissing van de burgemeester van de stad Aalst van 28 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, getroffen ten aanzien van de tweede verzoekster.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 juni 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris C. VAN MOLLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 mei 2013 neemt de burgemeester van de stad Aalst de beslissing om aan de eerste verzoekster het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren met beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Deze beslissingen maken de eerste en de tweede bestreden beslissing uit. Zij werden aan de eerste verzoekster ter kennis gebracht op 28 mei 2013 en luiden als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die OD

23/01/2013 werd ingediend door : .

Naam & voorna(a)m(en) : C. M. J. V.

Nationaliteit : Venezuela

Geboorteplaats en -datum: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister : (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te : (...)

om de volgende reden geweigerd :

[-] De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, eerste lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot, om de vereiste documenten over te maken.

[-] Dé betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie :

[X] De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie: Volgende gevraagde documenten werden door Belg met voorgelegd: bewijs Inkomsten, geregistreerd huurcontract of eigendomsakte, ziektekostenverzekering voor alle gezinsleden.

[-] Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend;

[-] De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden. om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie:

[-] Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid: .

[-] Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd :

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Op 28 mei 2013 neemt de burgemeester van de stad Aalst tevens de beslissing om aan de tweede verzoekster het verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, dit zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Deze beslissing maakt de derde bestreden beslissing uit, zij is als volgt gemotiveerd:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging '

en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 23/01/2013 werd ingediend door : ' '

Naam & voorna(a)m(en) : O. C. V. A.

Nationaliteit : Venezuela

Geboorteplaats en -datum: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te : (...)

om de volgende reden geweigerd:

[-] De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf

van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, eerste lid van het genoemd koninklijk

besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot, om de vereiste documenten over te

maken.

[-] De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie : •'

[x] De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Volgende gevraagde documenten werden door Belg niet voorgelegd: bewijs inkomsten, geregistreerd huurcontract of eigendomsakte, ziektekostenverzekering voor alle gezinsleden.

[-] Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend;

[-] De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie:

[-] Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid:

[-] Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd"

2. Over de rechtspleging

2.1 De verzoeksters hebben een synthesesmemorie neergelegd binnen de daartoe bij artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn.

In toepassing van artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van diezelfde wet.

2.2 De verzoeksters hebben bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2013 een *"aanvullende nota"* aan de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegestuurd.

De Raad merkt op dat de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inquisitoriaal van aard is waaruit onder meer volgt dat de mededeling van processtukken op vraag van de griffie gebeurt en niet op eigen initiatief van de partijen. Bijgevolg kan enkel met de in de procedureregeling voorziene procedurestukken rekening worden gehouden. Niet in het procedurereglement voorziene stukken, zoals *in casu* de aanvullende nota van 3 oktober 2013, worden om die reden uit de debatten geweerd.

De *"aanvullende nota"* wordt derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. Over de ontvankelijkheid – artikel 39/81 van de vreemdelingenwet

3.1 In hun synthesesmemorie lichten de verzoeksters de aangevoerde middelen als volgt toe:

"Geeft met de meeste eerbied te kennen de samenvatting van haar aangevoerde middelen

1. Effectief ontving verzoekster op datum van 23/01/2013 de bijlage 19 ter dewelke echter manifest onduidelijk is met als gevolg dat verzoekster op dat moment niet binnen de gevraagde termijn de door verweerster vereiste documenten voorlegde.

Zowel het rechtszekerheidsbeginsel /vertrouwensbeginsel en het motiveringsbeginsel werden geschonden gelet de aanvraag voor de verblijfskaart aan de betrokkene verzoekt om een aantal documenten voor te leggen waarbij steeds vermeld wordt 'DOOR BELG voor te leggen'.

Verzoekster, van Venezuela ging ervan uit dat zij deze documenten dan ook NIET diende voor te leggen nu zijn geen Belg was. Nergens vermeldde de aanvraag dat dit door haar echtgenoot diende te gebeuren. Integendeel de uitnodigingen die zij ontving om zich aan te bieden vermeldde steeds uitdrukkelijk NIET BELG, dit om het nog verwarrender te maken.

2. Per brief d.d.° 16.05.2013 wordt verzoekster namens het college van Burgemeester en Schepenen, opnieuw uitgenodigd om zich op 28/05/2013 te 13u30 aan te melden bij de dienst vreemdelingenregistratie met verzoek mee te brengen;

- gemelde brief zelf

- bijlage 19 ter en attest van immatriculatie van beiden

Ook met dit schrijven wordt het rechtszekerheidsbeginsel/het fair-play / en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden alwaar verzoekster niet wordt meegedeeld wat het opzet der uitnodiging is.

3. Pas op 28/05/2013 wordt verzoekster meegedeeld dat zij bijkomende stukken moet overmaken, hetgeen waartoe zij in week 22 dan ook onmiddellijk overging. Dit heeft/had echter geen nut meer gelet de machtiging dd° 16/05/2013 die door de Staatssecretaris van Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie reeds aan de Burgemeester was verleend om een bijlage 20 met bevel te nemen onder de motivering dat betrokkene naliet de gevraagde documenten voor te leggen.

Ook hier werden de algemene beginselen van behoorlijk bestuur miskend alwaar verzoekster de indruk werd gegeven, en dit ook op haar formulier werd geschreven dat zij nog in week 22 de documenten kon overmaken.

4. Reeds diezelfde dag - 28/05/2013 - ondertekende de Burgemeester zijn beslissing töt weigering van verblijf van meer dan drie maanden om reden dat niet alle gevraagde documenten "door BELG" werden voorgelegd.

Indien de overheid duidelijk had geweest had zij moeten melden dat van verzoekster verlangd werd dat deze documenten door haar "ECHTGENOOT-BELG" in het bijzonder door HENDRIK DE ROY werden voorgelegd hetgeen nergens werd vermeld of gevraagd, dan had zij niet in de foutieve overtuiging verkeerd dat gezien zij geen BELG was zij deze documenten ook niet diende voor te leggen. Dat de zorgvuldigheidsplicht niet werd nageleefd met alle gevolgen van dien.

5. Verzoekster meent dat de beslissing tot weigering van verblijf genomen werd met overtreding van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur met name

- zorgvuldigheidsbeginsel: de onduidelijke en gebrekkige aanvraag waarin algemeen gesteld wordt dat een aantal documenten 'DOOR BELG' voor te leggen zijn terwijl 'betrokken' - verzoekster- geen Belg is.

- vertrouwensbeginsel: verzoekster die haar huwelijksakte en paspoort had overgemaakt mocht erop vertrouwen dat zij aan alle formaliteiten als 'niet Belg' had voldaan.

- motiveringsbeginsel en rechtszekerheidsbeginsel; Dat het aanvraagformulier en de daaropvolgende uitnodigingen niet goed waren gemotiveerd, de motivering was niet logisch noch begrijpelijk, dat verzoekster niet was waar zij aan toe was en wat van haar werd verlangd.

- fair-play beginsel; dat het niet correct is te melden dat verzoekster de documenten nog in week 22 kon binnenbrengen, alwaar op dat moment de beslissing tot weigering van verblijf reeds was genomen.

- schending van het evenredigheidsbeginsel om verzoekster op deze gronden alwaar in werkelijkheid wel was voldaan aan alle vereisten en zij over alle documenten beschikte, maar deze niet tijdig voorlegde, uit te wijzen."

3.2 De Raad stelt vast dat de uiteenzettingen in de synthesesamenvatting geheel verschillend zijn aan de uiteenzettingen in het inleidend verzoekschrift, waar slechts het volgende wordt aangevoerd:

"Verzoekster meent het volgende te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing: Dat in uitvoering van artikel 52§3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen beide aanvragen voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23/01/2013 door verzoekster en haar dochter werden ingediend werden geweigerd om reden dat betrokkene niet binnen de gestelde termijn heeft aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie: volgende gevraagde documenten werden door Belg niet voorgelegd: bewijs inkomsten, geregistreerd huurcontract of eigendomsakte, ziektekostenverzekering voor alle gezinsleden.

Dat het geregistreerd huurcontract als tevens de inkomstenbewijzen weldegelijk werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat verzoekster hierbij tevens het bewijs van de ziektekostenverzekering voorlegt.

Dat zij heden over alle vereiste documenten beschikt.

Dat er bijgevolg geen reden meer is om te beslissen tot weigering van verblijf."

3.3 In de nota met opmerkingen wierp de verweerder een exceptie *obscuri libelli* op ten aanzien van de in het verzoekschrift ontwikkelde kritiek. Los van de vraag of er uit het betoog in het verzoekschrift een middel kan worden gepuurd overeenkomstig artikel 36/69 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

"Indien de verzoekende partij een synthesesamenvatting, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60."

3.4 Bij wet van 31 december 2012 (BS 31 december 2012) werd in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorzien dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft om een synthesesemorie in te dienen.

Artikel 39/81, derde lid e.v. van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

[...]

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de vreemdelingenwet en van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (wetsontwerp van 11 december 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 27 december 2006, Memorie van Toelichting, *Parl.St. Kamer* 2012-2013, nr. 53 2556/001, 55-56) wordt het volgende gesteld over de *ratio legis* van de synthesesemorie voorzien in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet:

“De herinvoering van de synthesesemorie komt tegemoet aan de overwegingen van het arrest nr. 88/2012. De mogelijkheid om een nuttige verdediging te voeren houdt immers in dat de partij die de wettigheid wenst te betwisten van een bestuurshandeling die tegen haar is aangenomen, kennis kan nemen van het administratieve dossier dat op haar betrekking heeft, alsook van de juridische argumenten die door de tegenpartij als antwoord op haar annulatiemiddelen zijn uiteengezet, en dienstig op die argumenten kan repliceren (overweging B.36.1., in fine). De bepaling garandeert de rechten van de verdediging.

De verzoekende partij beslist binnen de acht dagen of zij een synthesesemorie wenst neer te leggen. De meerwaarde van een synthesesemorie is meervoudig omdat het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden, zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten.”

In de Memorie van Toelichting bij de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) wordt ook expliciet gesteld dat *“in de synthesesemorie [...] geen nieuwe middelen [kunnen] aangevoerd worden” (Parl.St. Kamer* 2010-11, nr. 0772/001, 22-23)”. De wetgever heeft dit standpunt uitdrukkelijk in de wet opgenomen door in artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet te voorzien dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesemorie *“zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van*

dezelfde wet" dat bepaalt dat "geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of de nota uiteengezet zijn". Het begrip 'nieuw middel' geldt ook voor de nieuwe uiteenzetting van het middel waardoor de verzoekende partij een nieuwe feitelijke grondslag geeft aan het middel (cf. RvS 26 februari 2013, nr. 222.647; RvS 10 mei 2012, nr. 219.287; RvS 15 december 2011, nr. 216.885; RvS 19 september 2011, nr. 215.199; RvS 19 september 2011, nr. 215.197; RvS 19 september 2011, nr. 215.200; RvS 3 mei 2010, nr. 203.574; RvS 23 december 2009, nr. 199.259; RvS 13 oktober 2008, nr. 186.998; RvS 19 april 2007, nr. 170.187; RvS 26 juni 2003, nr. 121.005). Enkel wanneer het middel onmogelijk in het inleidende verzoekschrift kon worden uiteengezet daar de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen, kan hiervan worden afgeweken. In dit geval moeten dergelijke middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk worden opgeworpen.

Het is dan ook duidelijk dat artikel 39/81 van de vreemdelingenwet niet toelaat dat in de synthesesemorie voor het eerst nieuwe "*middelen*", dit is een voor het eerst in de synthesesemorie aangevoerde schending van een rechtsregel alsook een nieuwe en verschillende feitelijke uiteenzetting omtrent de wijze waarop een rechtsregel wordt geschonden, worden aangewend. Het toelaten van nieuwe rechtsmiddelen of een nieuwe uiteenzetting over de wijze waarop een reeds in het inleidend verzoekschrift aangevoerde rechtsregel wordt geschonden, zou overigens de gelijkheid der partijen en de rechten van verdediging in het gedrang brengen daar de verwerende partij alsdan niet de kans heeft gekregen om op het nieuwe middel schriftelijk te repliceren. Bovendien is het aanvoeren van een nieuw middel in de synthesesemorie ook moeilijk te verzoenen met de uitdrukkelijke bepaling van artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet dat een synthesesemorie wordt neergelegd "*waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat*".

Concluderend kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij in de synthesesemorie alleszins niet op ontvankelijke wijze voor het eerst een nieuwe juridische of feitelijke grondslag kan geven aan de vordering tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat deze grondslag slechts na het indienen van het verzoekschrift aan het licht is kunnen komen.

De Raad stelt vast dat in het inleidend verzoekschrift geen schending wordt aangevoerd van het rechtszekerheidsbeginsel, noch van het vertrouwensbeginsel, het motiveringsbeginsel, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheidsplicht, het fair-play beginsel of het evenredigheidsbeginsel. Tevens wordt vastgesteld dat feitelijke uiteenzetting ter ondersteuning van het middel in de synthesesemorie geheel verschilt van de feitelijke uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift. De verzoeksters geven in de synthesesemorie een compleet nieuwe wending aan hun beroep. De Raad wijst er op dat de synthesesemorie niet kan dienen om anomalieën in het verzoekschrift, eventueel op zicht van het verweer in de nota met opmerkingen, recht te zetten. De verzoeksters hebben met hun verzoekschrift immers de grenzen van het gerechtelijk debat getrokken.

Het enige middel zoals uiteengezet in de synthesesemorie vormt dan ook een nieuw middel, zoals hoger omschreven.

Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting, beperkt de advocaat van de verzoekster er zich toe te verwijzen naar het verzoekschrift en de synthesesemorie.

Te dezen tonen de verzoeksters derhalve niet aan, en de Raad kan niet anders vaststellen, dat de grondslag van het middel niet reeds bestond op het ogenblik dat het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend. Het middel dat slechts voor het eerst ontwikkeld wordt in de synthesesemorie, is bijgevolg laattijdig en onontvankelijk (cf. RvS 28 juni 2012, nr. 220.059; RvS 19 maart 2012, nr. 218.528; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738; RvS 26 april 2007, nr. 170.603).

Het enige middel is onontvankelijk.

Vermits artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesemorie, dient geen uitspraak te worden gedaan over de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

Bij gebrek aan ontvankelijk middel, is ook het onderhavige beroep niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting opeenendertig maart tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE